

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 2/2014
06.02.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Нате Месаровић, Горана Чавлине и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ненада Огњеновића, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 33. Кривичног законика и др. одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ненада Огњеновића, адвоката М.Б. из Б., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење, К-По1 бр. 121/13, Кв По1. бр. 802/13 од 13.11.2013. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, Кж2 По1 485/13 од 03.12.2013. године, у седници већа одржаној дана 06.02.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ненада Огњеновића, адвоката М.Б., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење, К-По1 бр. 121/13, Кв По1. бр. 802/13 од 13.11.2013. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, Кж2 По1 485/13 од 03.12.2013. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење, К-По1 бр. 121/13, Кв По1. бр. 802/13 од 13.11.2013. године, под I, против окривљених Ненада Огњеновића и Жељка Јововића, на основу члана 211. став 1. тачка 1. ЗКП, продужен је притвор који по том решењу може трајати најдуже 30-тридесет дана. Истим решењем, под II, одређен је новчани износ од 5.000.000,00 (петмилиона) евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС који може бити положен као јемство за окривљеног Ненада Огњеновића, чиме ће се заменити притвор који му је одређен решењем судије за претходни поступак Посебног одељења Вишег суда у Београду Ки-По1 бр. 17/13 од 20.05.2013. године и рачуна се од 18.05.2013. године када је лишен слободе и окривљени ће се пустити на слободу након пружања доказа суду да је положен наведени износ јемства у корист Републике Србије, с тим да ако окривљени прекрши обећање да се неће крити и без одобрења суда нећа напустити боравиште, суд ће решењем одузети вредност која је дата као јемство у корист буџета Републике Србије, а према окривљеном одредиће се притвор и уколико се окривљени током овог поступка не одазове на позив суда, а изостанак не оправда или ако се појави неки други разлог

за одређивање притвора јемство ће се укинути и према окривљеном ће се одредити притвор.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, решењем Кж2 По1 485/13 од 03.12.2013. године, одбио је као неосноване жалбе бранилаца окривљеног Ненада Огњеновића, адвоката Д.Ј.Ш. и М.Б. и браниоца окривљеног Жељка Јововића, адвоката М.Т., изјављене потив решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење, К-По1 бр. 121/13, Кв По1. бр. 802/13 од 13.11.2013. године.

Бранилац окривљеног Ненада Огњеновића, адвокат М.Б., поднео је захтев за заштиту законитости против напред наведених правноснажних решења, због разлога прописаних чланом 485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези са чланом 485. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд донесе пресуду којом ће усвојити захтев за заштиту законитости и преиначити у целини решење Вишег суда у Београду, Посебно одељење, К-По1 бр. 121/13, Кв По1. бр. 802/13 од 13.11.2013. године и решење Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, Кж2 По1 485/13 од 03.12.2013. године и укинути притвор или наведене одлуке укинути у целини и предмет вратити на поновну одлуку првостепеном суду.

Врховни касациони суд је на основу члана 486 став 1. и члана 487. став 1. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ 72/11, 101/11, 121/12, 32/13 и 45/13) (у даљем тексту ЗКП) одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ненада Огњеновића, адвоката М.Б. је недозвољен.

Бранилац окривљеног у уводу захтева за заштиту законитости, као разлог подношења истог, означава повреду закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези са ставом 2. истог члана) која је, према наводима у образложењу захтева, учињена повредом одредаба члана 334. став 2. и члана 333. став 2. ЗКП, јер је одлука о продужењу притвора окривљеном, у смислу члана 334. став 2. ЗКП, донета након подношења суду, истог дана, оптужнице Тужилаштва за организовани криминал КТО бр. 12/13 од 13.11.2013. године, која није достављена окривљеном и браниоцу и која је наводно решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење К ПО1 бр. 121/13, Кв ПО1 бр. 807/13 од 15.11.2013. године враћена тужиоцу на исправку из разлога што није састављена у складу са законом (члан 333. став 2. ЗКП), дакле која процесно-правно и не постоји у тренутку преиспитивања притвора, а самим тим не постоје ни услови из члана 211. став 1. ЗКП за продужење притвора окривљеном који се тичу постојања оправдане сумње да је он извршио кривична дела, на коју би указивала квалитетна оптужница, односно нема ни нижег квалитета сумње-основане сумње да је окривљени извршио кривична дела, као елементарног услова за одређивање притвора. Оваквим поступањем суда, према даљим наводима захтева за заштиту законитости, крше се и права окривљеног гарантована Уставом и прописана чланом 31,32,33. и 34. Устава Републике Србије. Такође, бранилац окривљеног у захтеву оспорава критеријуме на основу којих је одређено јемство у износу од 5.000.000,00 евра и ову одлуку као апсурдну и супротну захтеву из члана 202. став 2. ЗКП да се износ

јемства одреди с обзиром на степен опасности од бекства, личне и породичне прилике окривљеног и имовно стање лица које даје јемство.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, с тим да повреда закона у смислу цитираног прописа, а сходно ставу 2. истог члана, постоји ако је повређена одредба кривичног поступка или ако је на чињенично стање утврђено у правноснажној одлуци погрешно примењен закон. Међутим, одредбом става 4. члана 485. ЗКП, ограничено је право окривљеног на подношење овог ванредног правног лека само због одређених повреда закона, и то одређених повреда одредаба кривичног поступка учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, таксативно наведених у овој законској одредби (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тач.1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4.), што се односи и на браниоца окривљеног с обзиром на ограничење његових права правима која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП).

Следствено реченом, повреде одредаба кривичног поступка које су истакнуте у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ненада Огњеновића, у односу на одлуку о продужењу притвора, као погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање на којем се заснива одлука о јемству, на што се своде наводи захтева којима се оспорава правилност ове одлуке, не представљају законске разлоге због којих окривљени и његов бранилац могу поднети овај ванредни правни лек (члан 485. став 4. ЗКП), па је предметни захтев за заштиту законитости у том делу недозвољен.

Повреде права окривљеног у кривичном поступку зајемчене Уставом, као основ подношења захтева за заштиту законитости предвиђене су чланом 485. став 1. тачка 3. ЗКП, с тим што је одредбом члана 484. ЗКП прописано да се у случају тих повреда уз захтев за заштиту законитости мора доставити и одлука Уставног суда којом је таква повреда утврђена. У конкретном случају, ове повреде нису истакнуте у уводу захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, већ у образложењу, и то без описивања у чему се конкретно састоје повреде означених одредаба Устава Републике Србије и без назначења одлуке Уставног суда којом су те повреде права окривљеног утврђене, нити је таква одлука приложена уз захтев, због чега предметни захтев за заштиту законитости, у односу на овај основ, нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП, а Врховни касациони суд, према изричитој одредби члана 489. став 1. ЗКП, није овлашћен да по службеној дужности тумачи и оцењује о којим се повредама права окривљеног ради, нити да у смислу члана 484. ЗКП испитује по службеној дужности да ли постоји одлука Уставног суда о истакнутом питању у захтеву за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је предметни захтев одбацио на основу члана 487. став 1. тачка 2. и 3. ЗКП.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.